

عنوان مقاله:

توبه در امور کیفری اسلام

محل انتشار:

اولین همایش ملی وکالت، اخلاق، فقه و حقوق (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

مریم شهبازی - کارشناس حقوق، دانشگاه پیام نور

اکبر خلیلی - کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

توبه در حقوق جزای اسلامی به عنوان یکی از موارد سقوط مجازات شمرده شده، و از این باب یک «تأسیس حقوقی» در حقوق جزای اسلامی است، به گونهای که در سایر مکاتب کیفری امروزی نمونه آن به چشم نمی خورد. در اهمیت آن همین بس که یکی از بهترین شیوه های جلوگیری از جرم و اصلاح مجرمان است. با تأمل در آیات و روایات و نیز سخنان فقهای اسلام، استنباط می شود که برایتوبه، ندامت حقیقی و عزم بر ترک گناه برای همیشه کافی است و انجام آن نیاز به لفظ و اعمال خاصی ندارد. در قانون مجازات اسلامیتوبه از جایگاه ویژهای برخوردار است و اگر با شرایط کامل انجام شود، یکی از معاذیر قانونی معافیت از مجازات شناخته شده است که در جرایم «حق الله» پیش از ثبوت جرم به وسیله اقرار یا شهادت شهود، مسقط مجازات بوده، ولی در جرایمی که جنبه «حق الناس» دارند موجب سقوط مجازات نیست؛ زیرا مرتکب علاوه بر اینکه اوامر و نواهی الهی را نادیده گرفته، موجب ضرر و زیان مالی و جسمی آبرویی برای دیگران شده و باید جبران کند. البته توبه تنها موجب سقوط مجازات اخروی می شود، اما وضع مجازات دنیوی تابع مجازات اخروی نیست. از جمله نکات قابل توجه در باب توبه به عنوان یکی از معاذیر معافیت از مجازات این است که اگر بزهکارپس از اقرار توبه کند، قاضی می تواند (مخیر است) که از ولی امر برای او تقاضای عفو نماید یا مجازات را در حق وی اعمال کند. اमतوبه پس از اقامه بینه هیچ اثر حقوقی ندارد.

کلمات کلیدی:

توبه، سقوط، اقامه بینه، معافیت، مجازات اخروی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/379926>

